

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **P. T. H.**, zastoupené JUDr. Richardem Halškou, advokátem se sídlem Praha 7, Partyzánská 26, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 46 Az 56/2005, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2005 č.j. OAM-540/LE-01-C09-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2006 č. j. 46 Az 56/2005 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně u Krajského soudu v Praze dne 3. 5. 2006 se žalobkyně domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2006 č. j. 46 Az 56/2005 – 24, kterým byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2005 č.j. OAM-540/LE-01-C09-2005 o zamítnutí žádosti žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodné dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, v platném znění.

Z předloženého soudního spisu plyne, že citovaný rozsudek Krajského soudu v Praze, ve kterém byla žalobkyně řádně poučena o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, byl žalobkyni doručen ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1, 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 1, 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen “s. ř. s.”) dne 10. 4. 2006. Ze soudního spisu také vyplývá, že žalobkyně si předmětný rozsudek osobně převzala dne 19. 4. 2006.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem,

který určil počátek její lhůty; případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku krajského soudu žalobkyni, tj. pondělí 10. 4. 2006, a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti tak bylo pondělí 24. 4. 2006. Kasační stížnost však byla žalobkyní podána u krajského soudu teprve dne 3. 5. 2006.

Zákonnost postupu Krajského soudu v Praze při doručování rozsudku žalobkyně v kasační stížnosti nijak nezpochybnila. Skutečnost, že rozsudek, který již byl doručen, si žalobkyně později osobně vyzvedla, nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

